

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 15Nt/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100221
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2023:9523100221.1

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. a sudcov JUDr. Romana Púchovského a JUDr. Michala Trubana v trestnej veci odsúdeného Z. E., o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. júla 2023 v Banskej Bystrici, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku sa návrh odsúdeného Z. E., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom T. K. X/X, E., L. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, podaný prostredníctvom obhajcu dňa 6.6.2023 na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/12/2020 zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/12/2020 zo dňa 07.05.2020, právoplatným dňa 07.05.2020 bola schválená dohoda o vine a treste medzi prokurátorom ÚŠP GP SR a okrem iných osôb aj obvineným Z. E., ktorým bol obvinený Z. E. uznaný vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v skutku č. 1, pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v skutku č. 2, na tom skutkovom základe, ako to je konkrétne uvedené v skutkovej časti predmetného rozsudku.

Odsúdenému Z. E. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, spolu s trestom prepadnutia majetku podľa § 58 ods. 3 a § 59 ods. 1, písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona. Napokon bol menovanému podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložený aj ochranný dohľad na 3 roky.

Odsúdený Z. E. podal prostredníctvom svojho obhajcu V. V. Q. dňa 08.06.2023 návrh na povolenie obnovy konania trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/12/2020 datovaný 18.05.2023.

Odsúdený návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že rozsudkom NS SR sp. zn. 2To/9/2022 zo dňa 22.11.2022 bolo právoplatne rozhodnuté, že zločinecká skupina, pre ktorú mal byť činný aj odsúdený, neexistuje a nikdy neexistovala. Ďalej odsúdený uviedol, že aj napriek súčasným stanoviskám súdnej praxe vo vzťahu k uzatváraniu dohody o vine a treste nemôže byť odsúdenému odopreté právo domáhať sa zmeny súdneho rozhodnutia za situácie, ak bolo právoplatným rozhodnutím súdu preukázané v súvislosti s bývalými spoluobžalovanými, že zločinecká skupina, pre ktorú mal byť činný neexistuje, a teda že skutok sa nikdy nestal. Odsúdený bol vylúčený na samostatné konanie práve z veci, v ktorej bolo právoplatne rozhodnutím NS SR potvrdené, že zločinecká skupina, v prospech

ktorej mal konať, nikdy nebola založená, zosnovaná a preto ju odsúdený nemohol nikdy podporovať. Napriek uvedenému bol odsúdený uznaný vinným pre podporu takej zločineckej skupiny, čo je podľa odsúdeného neprijateľné. Preto odsúdený v závere svojho návrhu uviedol, že rozhodnutie NS SR sp. zn. 2To/9/2022 zo dňa 22.11.2022 je nevyhnutné považovať za tak významnú novú skutočnosť, ktorej dôsledkom by malo byť povolenie obnovy konania vo veci odsúdeného vo výroku o vine a treste, pretože táto skutočnosť môže mať zásadný dopad na výmeru trestu odsúdeného.

Prokurátor ÚŠP GP SR vo vyjadrení k návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania uviedol, že v trestnom konaní vedenom na Špecializovanom trestnom súde sp. zn. BB-3T/12/2020 bol obvinený Z. E. na základe schválenej dohody o vine a treste zo dňa 07.05.2020, právoplatnej dňa 07.05.2020 uznaný vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona v skutku č. 1, pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v skutku č. 2. Za čo bol odsúdenému okrem iného uložený podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l), písm. n), písm. o) Trestného zákona a § 37 písm. h) Trestného zákona s použitím § 39 ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov a 6 mesiacov. Z uvedeného vyplýva, že bol odsúdený ako činný pre zločineckú skupinu a nie ako člen zločineckého zoskupenia, čo by sa odrazilo na kvalifikácii podľa § 172 ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Trest bol obvinenému určovaný podľa trestného činu s najprísnejšou trestnom sadzbou, ktorá bola podľa § 172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona (teda pre množstvo drog), a teda samotná kvalifikácia aj podľa § 296 Trestného zákona (pri trestnej sadzbe 5-10 rokov) nemala význam na určovanie trestu. Navyše bol obvinenému uložený trest v konaní o dohode o vine a treste pri mimoriadnom znižovaní trestu za spoluprácu, keďže sa významnou mierou podieľal na usvedčovaní členov zločineckej skupiny § 39 ods. 2 písm. d), písm. e) Trestného zákona pri dohode o vine a treste, kde došlo k uloženiu podstatne miernejšieho trestu odňatia slobody, než obvinenému hrozil a navyše so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej prokurátor uviedol, že pri konaní o dohode o vine a treste mu boli položené otázky aj k spáchaným skutkom aj k ich právnej kvalifikácii pri účasti dvoch obhajcov, pričom na otázky odpovedal kladne. K uloženiu trestu prepadnutia majetku prokurátor uviedol, že k uloženiu došlo nielen za § 296 Trestného zákona, ale aj za § 172 ods. 4 Trestného zákona. Prokurátor v závere svojho vyjadrenia uviedol, že povolenie obnovy konania teda nesmeruje k jej účelu povolenia obnovy konania uvedenom v ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku neprichádza do úvahy iné rozhodnutie o treste, keďže pôvodne uložený trest nebol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, tak isto uložený druh trestu nie je v zrejmom rozpore s účelom trestu. Vzhľadom na uvedené prokurátor navrhol návrh na obnovu konania zamietnuť.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že návrh na povolenie obnovy konania podal z toho dôvodu, že keďže bol odsúdený podľa § 296 Trestného zákona tak ho obmedzuje vo výkone trestu odňatia slobody, pretože nemôže byť zaradený na pracovisko mimo ústavu. Tiež mu bolo pedagógom oznámené, že počas celého trestu nebude mať nárok na návštevu v trvaní 8 hodín, resp. že nárok na ňu má, ale že z dôvodu právnej kvalifikácie mu ju neschvália. Myslí si, že odsúdenie podľa § 296 Trestného zákona ho bude obmedzovať aj po výkone trestu v zahraničí, kde má trvalý pobyt. Ľudia sa budú na neho inak pozeráť, že za čo bol odsúdený. Vo zvyšku odkázal na písomne vyhotovenie návrhu na povolenie obnovy konania.

Prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že má za to, že dôvody na povolenie obnovy konania nie sú dané, pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti. Obnova konania slúži na nápravu skutkového stavu veci, pričom rozhodnutie súdu, na ktoré odsúdený v návrhu odkazuje, takúto povahu nemá. Ďalej odkázal na ustanovenie § 394 ods. 4 Trestného poriadku, ktoré taxatívne stanovuje, že skôr nežnámu skutočnosť je možné považovať iba rozhodnutie ESLP a ÚS SR. Rozhodnutie NS SR medzi tieto rozhodnutia nepatrí a preto nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania. Ďalej prokurátor poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Tost 16/2022. Na nápravu nesprávneho stavu v takomto prípade slúžia ustanovenia o dovolaní. Odsúdený mal možnosť predmetnú dohodu na verejnom zasadnutí odmietnuť, ale on neodvolateľne jej znenie akceptoval, vrátane všetkých dôsledkov. Z uvedených dôvodov navrhol návrh zamietnuť.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolenie obnovy konania sa nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné, než pôvodné, už právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Všeobecné súdy teda nemôžu iba prevziať nové skutočnosti alebo dôkazy bez toho, aby ich hodnotili vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom, ktoré boli základom pôvodného rozhodnutia o vine a treste. Nie každá nová skutočnosť alebo dôkaz sú schopné vyvolať následky upravené v ustanovení § 394 Trestného poriadku, a práve preto musia byť nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme podrobené súdnemu preskúmaniu tak, ako to súdu prikazuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Špecializovaný trestný súd v konaní o povolenie obnovy konania skúmal, či odsúdený predložil také podklady, na základe ktorých vyšli najavo skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na rozdiel od inštitútu dovolania, inštitút obnovy konania, ako mimoriadny opravný prostriedok predstavuje zásah do právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím vo veci, keďže umožňuje príslušnému orgánu verejnej moci znovu konať a rozhodovať vo veciach, ktoré už boli právoplatne rozsúdené. Obnova konania slúži predovšetkým na nápravu nesprávnych skutkových zistení na základe nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nebolo možné v pôvodnom konaní použiť.

K argumentácii odsúdeného týkajúcej sa skutočnosti, že rozsudkom NS SR sp. zn. 2To/9/2022 zo dňa 22.11.2022 bolo právoplatne rozhodnuté, že zločinecká skupina, pre ktorú mal byť činný aj odsúdený, neexistuje a nikdy neexistovala, súd uvádza, že v predmetnom rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 07.05.2020 sp. zn. BB-3T/12/2020 bol menovaný v skutku č. 2 uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, pričom uložený trest odňatia slobody mu bol ukladaný v zmysle § 172 ods. 4 písm. c) Trestného poriadku, t. j. vo veľkom rozsahu, a nie ako člena nebezpečného zoskupenia v zmysle § 172 ods. 4 písm. b) Trestného zákona. Preto nie je možné prisvedčiť argumentácii odsúdeného vo vzťahu k neexistencii zločineckej skupiny vo vzťahu k ukladaniu trestu. Ďalej súd uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou prokurátora uvedenou vo vyjadrení k podanému návrhu na obnovu konania a bez zbytočného opakovania na túto v podrobnostiach odkazuje.

Napriek vyššie uvedenému súd konštatuje, že dôkazy predložené odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania nepovažuje za také, ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Nad rámec uvedeného je potrebné uviesť, že odsúdený Z. E. prijal zodpovednosť za svoje konanie tým, že na verejnom zasadnutí pri schvaľovaní dohody o vine a treste odpovedal na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku „áno“ následne bola na tomto základe predmetná dohoda súdom schválená a odsúdený bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania skutkov, ktoré sa mu kládli za vinu.

Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia a s poukazom na skutočnosti prebraté v konaní o povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí možno uviesť, že odsúdený Z. E. nepredložil žiadne nové skutočnosti ani dôkazy súdu skôr neznáme, preto neboli splnené podmienky na povolenie obnovy

konania v súlade s ustanovením § 394 ods. 1 Trestného poriadku. Preto súd nepovolil obnovu konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je sťažnosť prípustná. Sťažnosť sa podáva orgánu, proti ktorého uzneseniu smeruje, a to do 3 (troch) pracovných dní od oznámenia uznesenia.